

INTERPELLARE animi tui contentionem (vir clarissime) quàm publica, quæ privata officia distringunt, parum consulti hominis esse ducebam. Sæpe enim studij assidue, seu eloquentia totius & sularum: seu Academicæ negotiorum tractatus cum Bellouacis domus, cuius tu secundus patris merito dici potes; qui inde te adeat revocare quod precat in publicum? Is eras meus amicum mei sensus, ea religio, donec jubet cogitare, etc. exigi animi unum agere, nec interpellari te posse hac occasione, qua mihi tum patrocinium quoque, quod præstat, quod publicis rebus deesse non solet. Ibi præponere extinctions si alia queramus præsidia, cum à te omnia mea capta profectia sint, si qua nunquam rectè efferuntur, quod publicis rebus deesse non solet. Ibi præponere extinctions si alia queramus præsidia, cum à te omnia mea capta profectia sint, si qua nunquam rectè efferuntur, quod publicis rebus deesse non solet. Ibi præponere extinctions si alia queramus præsidia, cum à te omnia mea capta profectia sint, si qua nunquam rectè efferuntur, quod publicis rebus deesse non solet.

istitutum ducet hæc nostra concertatio, si solita tua me admittat oratio, te duce ac patrono nihil desperandum, nullaque euentum timendum arbitror. VAL. E.

AD QVODLIBETARIAM
QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPVATIONIBVS
AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXIII. NOVEMB.
IOANNE MARTIN DOCTORE MEDICO MODERATORE.

An quodque ex quoque trahere possit & in unumquodque mittere?

A TVRA in humani corporis fabrica, veluti alter Pictor in Principis tabella depingenda, tanta sagacitate & solertia operatur, ut in ea nihil nisi elaboratissimum spectandum exhibeat, adeo vti homo natura opus absolutissimum perfectissimumque merito perhibeatur, reliqua vero, nisi in suo genere, imperfectissima sint: quas enim dotes in alijs caprim & quasi parca manu collocatur, in homine assidue singulas reponendas curavit. Verum vti anima tota in toto, & tota in qualibet eius parte, vna & simplex, ubique non aequè operatur sed perfectius in capite, in anterioribus quidè partibus imaginatione, in posterioribus memoria, in vertice intellectus seu rationis cinatione. Sic natura etiam in singulis humani corporis partibus singulares indidit: fuit effectus ostentat, attamen in trium partiù principum structura hepatis scilicet Cordis & Cerebri (coformationis ordine prior) quicquid habet illa virtus aut solertia elucet.

FEBRIVM ^{ἔρως} dictum e corde ipso & hepate præstantius, sensus & motus est principium, licet nec sentiat nec moveatur, temperamento frigidum humidum, spiritus animalis ferus, eiusdemque facultatis sedes, nervorum qui per vniuersum corpus sparguntur radix & sæturigo. Cordis præstantiam hæc augunt, quod fit ^{ἔρως} τῆς θερμότητος, pulsus primus author, vitalis facultatis domicilium, arteriarum ^{ἔρως} viscerum omnium calidissimum est & siccissimum, ignavis grandius datum, audacibus pusillum, omnibus atque ipsdem morborum telis expositum quibus & vniuersum corpus: Duo illius motus Diastole scilicet & Systole intermedia quiete eaque gemina excepti naturales sunt, prorsusque ad vitam necessarii: ita vt corde contracto dilatentur arteriæ, illoque dilatato hæc constringantur.

EP AR, quod in infima regione constitutum est à natura, honorifico Principis titulo decorare non dubito, quippe cum huic tanquam infimæ regionis Regi ventriculus, lien, vesica & renes subministrant. Quod autem sit temperamento calidum & humidum, ^{à natura} officina, spiritus naturalis auctor, venarum principium, quibus tanquam rivis vniuersam membrorum æconomiam irrigat atque; nemo, arbitramur, inficias ibi: Sicuti vero in Cerebro facultatem animalem, in Cordē vitalem collocaueris; ita in hepate naturalem reponendam esse merito putamus, quæ sit omnium origine prima, maximæque necessaria. Vulgaris est illius diuifio & optima, in Altricem, Auatricem, & Procreatricem: Cum enim corporis nostri substantia perpetuo dissipetur, ab infuso calore humidum natium absorbente, facultas Altrix necessaria fuit, quæ conuersio in substantiam corporis alimento, quod perijt refarciret, & continenter nouam in defluentis locum reponeret.

Vic autem quatuor veluti subsidia inferiunt facultates, Attrahens, Retiens, Concoquens, & Expellens: Nulla enim est ne minima corporis particula quam non alimentum benignitas attingat, id autem non eo appellat per se morum, aut alieno externoque impulsu agitur, restat igitur vt trahatur, ita vit sit cuiusque particulae vis attrahendi, quæ quod sibi familiare est & conueniens ex sanguinis mole prolecat. Ea si est facultas attrahens necessitas vnique parti ingenua, necesse est simul & expellentem quandam inesse, quæ quod inutile est & superuacuum depellat. Trahit porro vniqueque pars, vt quod sibi familiare est sibi annectat, cuiusque fauare perfruatur, & sibi tandem prorsus affimilet, quod dum efficit id necessario continet & conseruat (alioqui enim nequaquam eo fruere) dum autem diutius continet id ipsum proprio calore concoquit: Quare præter Attrahentem & Expellentem necessario quoque intelligi potest Continens & Concoquens facultas, & harum duntaxat opæ omnis nutritio completur.

A large, ornate initial letter 'V' in a dark, possibly black or dark brown, ink. The letter is filled with a detailed illustration of a figure, likely a cherub or a child, who appears to be reclining or sitting within the curves of the 'V'. The figure is surrounded by intricate, swirling patterns and floral motifs, giving the initial a rich, textured appearance. The overall style is characteristic of late 15th or early 16th-century book illumination.

ERVUM Attrahens facultas cuiuscunque partis munus suum præstat, vel solo calore, vel fibrarum rectarum ministerio, vt expellens transuerfarum & Continens obliquarum, Concoquenti siquidem fibræ haud necessarie sunt. Iecur ergo hac facultate attrahente instructum à venis Mesentericis, vt & hæc à ventriculo trahit nutrimentum; eodem iure ventriculus à venis mezaraicis, vt & hæc à iecore, immò Cerebrum à planta pedis minimeque manus digito & quavis alia corporis parte etiam remotissima alimentum trahere potest, quemadmodum illæ omnes ab illo licet remotissimo: neque enim difficilius est à partibus internis ad superficiem vsque corporis aliquid accedere, quam à summo & ultimo corpore aliquid intro recurrere, etenim εἰσποία μὴ ἐκποία πάντα.

Ergo quodque ex quoque trahere potest & in unumquodque mittere.

Proponebat CLAVDIVS LIENARD, Dormanus. Anno R. S. M. DC. XVI.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Claudius Gervais.
M. Franciscus Guenault.
M. Michael Francier.

M. Joannes Merlet.
M. Gabriel Arduinus de S. Jacques.
M. Michael de la Vigne.

M. Quirinus le Vignon.
M. Dionysius Guerin.
M. Iacobus Letus;